

Eindelijk Engels!

Praktische handreiking voor
het verbeteren van uw Engels

Kevin Cook & Daniel Gibb

KEMPER CONSEIL *Publishing*

© 2003 Kemper Conseil *Publishing*, Voorburg

redactie: Kemper Conseil *Publishing*, Voorburg
omslagontwerp: Kim Terpstra, Dordrecht
zetwerk: Duns Zetwerk, Den Haag
druk: Bariet, Ruinen

ISBN: 90 76542 4 30
NUR 624

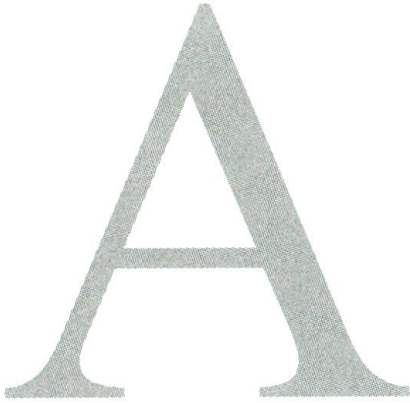
Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopie, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Kemper Conseil *Publishing*
Dr. Beguinlaan 72
2272 AL Voorburg

tel.: 070 - 386 80 31
fax: 070 - 386 14 98
e-mail: kemperconseil@dataweb.nl
website: www.kemperconseil.com

Inhoudsopgave

Woord vooraf	7
Inleiding	9
A à – attentive	15
B Basle – by	57
C cake – critic	69
D diaeresis – Dutchie	79
E easy – every	83
F fabric – funny	87
G gay – get	89
H half a year – however	93
I -ible – irregular verbs	101
K kind of/sort of	125
L last/least/latest – look forward to	127
M mister – must/have to	133
N nature – no	143
O occasion – only	145
P particles – punctuation	153
R relation	197
S scheme – surfing	199
T than/then – triple	223
U under – utmost best	235
W watch – word order	241
Y yacht – -ying	253
Bibliografie	255
Trefwoordenregister	257

à

Let op: dit schijnbaar internationale woord komt in het Engels niet voor (behalve in uitdrukkingen die direct uit het Frans zijn geleend, zoals **à la carte**). Als *à* hetzelfde betekent als *tot* (bijvoorbeeld *2 à 3 dagen*), moet het gewoon met **to** worden vertaald (**2 to 3 days**). In verband met prijzen enzovoort ga je als volgt te werk:

second-hand books (costing) £2 each	<i>tweedehands boeken à £2,-</i>
10 metres at 60p a metre	<i>10 meter à 60 pence</i>
20 5kg boxes, 20 boxes of 5kg each	<i>20 dozen à 5 kg</i>

In de handelcorrespondentie (op facturen enzovoort) wordt ook het ‘apenstaartje’ (**@**) op precies dezelfde manier als het Nederlandse *à* gebruikt:

10 metres @ 60p	<i>10 meter à 60 pence</i>
------------------------	----------------------------

Hier wordt **@** als **at** uitgesproken. Inmiddels wordt hetzelfde symbool zoals bekend veelvuldig gebruikt in verband met e-mail. Ook dan is de uitspraak gewoon **at**.

a/an

In het Nederlands heb je maar één onbepaald lidwoord, namelijk *een*. Vermoedelijk omdat **an** ook een **n** heeft en ongeveer hetzelfde klinkt als *een*, zijn er opvallend veel Nederlanders die in het Engels overal **an** gebruiken.

In principe is de regel als volgt:

- **a** voor een woord dat met een medeklinker begint
- **an** voor een woord dat met een klinker begint

Dus **a girl**, **a table**, **a vanilla ice-cream**, maar **an ear**, **an accident**, **an awful lot**. Dat lijkt wel eenvoudig, maar soms moet je oppassen. Er zijn namelijk ook woorden die je met een klinker schrijft, maar die met de klank van een medeklinker beginnen: **euro** of **university** (deze beginnen met dezelfde klank als **you**, dat wil zeggen de medeklinker **y**). Net zoals je **a year** of **a yellow submarine** schrijft, schrijf je dus ook **a euro**, **a university**. En andersom kan ook: in sommige woorden die met **h** beginnen, wordt die **h** niet uitgesproken, bijvoorbeeld **hour**,

honest. Die woorden beginnen dus met de klank van een klinker en daarom schrijf je **an hour**, **an honest man**. Hetzelfde kan ook gebeuren met woorden die uit letters bestaan: **an MP**, **an X-ray machine** (de namen van deze medeklinkers beginnen namelijk met de klank van een klinker: **X** klinkt als **ex**, **M** klinkt als **em**).

Vroeger was het zo dat je ook **an** moest schrijven voor woorden die met een uitgesproken **h** beginnen (dus **an hospital**, **an hotel**). Er zijn ook grammatica's die beweren dat dat nog mag. Dat zou natuurlijk wel makkelijk zijn, omdat je dan niet hoeft te weten of de **h** wel of niet wordt uitgesproken. Maar tegenwoordig klinken **an hospital**, **an hotel** erg ouderwets: verreweg de meeste mensen zeggen en schrijven **a hospital**, **a hotel**, omdat een hoorbare **h** gewoon een medeklinker is. Helaas moet je dus wél weten of de **h** wordt uitgesproken of niet.

Het woord **herb** wordt in het Britse en in het Amerikaans Engels verschillend uitgesproken: met een hoorbare **h** in het Brits, zónder in het Amerikaans. Dat houdt in dat een Brit **a herb** zegt en schrijft, maar een Amerikaan **an herb**. Zie ook **articles** en **American English**.

about

De Nederlandse uitdrukking *het gaat over...* kun je vaak vertalen met **it's about...**:

this (book) is about the war	<i>dit (boek) gaat over de oorlog</i>
what's it all about?	<i>waar gaat het allemaal over?</i>

Maar als *iemand* ergens over gaat, dan moet je een andere oplossing zoeken:

she deals with/she's responsible for/ she's in charge of the accounts	<i>zij gaat over de administratie</i>
I'm afraid that's not my department	<i>daar ga ik helaas niet over</i>

Vaak gebruikt men **it's about...** ten onrechte ook als vertaling van *het gaat om...*:

it's about the principle/the idea	<i>het gaat om het principe/het idee</i>
it isn't about that!	<i>daar gaat het niet om!</i>
it's about your future	<i>het gaat om je toekomst</i>

In plaats daarvan moet je heel andere constructies gebruiken:

it's a matter of principle, it's the idea that counts	<i>het gaat om het principe/het idee</i>
that's not the point!	<i>daar gaat het niet om!</i>
your future's at stake	<i>het gaat om je toekomst</i>

above/over

Het Engels heeft twee vertalingen van het Nederlandse woord *boven*, namelijk **over** and **above**. Het verschil is niet altijd even makkelijk aan te geven. Als *boven* vooral een hoogteverschil aangeeft, dan heeft **above** de voorkeur:

ten degrees above zero	<i>tien graden boven nul</i>
his marks are above average	<i>zijn cijfers liggen boven het gemiddelde</i>
three metres above sea level	<i>drie meter boven NAP</i>
the plane is flying above the clouds	<i>het vliegtuig vliegt boven de wolken</i>
(... over the clouds zou betekenen: <i>over de wolken heen</i> , dat wil zeggen de bewegingsrichting is van belang)	

Maar als *boven* vooral de fysieke plaats van iets aanduidt, kun je zowel **above** als **over** gebruiken:

there's a lamp above/over the table	<i>er hangt een lamp boven de tafel</i>
they live above/over a pub	<i>ze wonen boven een kroeg</i>
you can see the moon rising above/ over the hills	<i>je kunt de maan boven de heuvels zien opkomen</i>

Sommige grammatica's beweren dat je in zulke gevallen **above** nooit mag gebruiken. Volgens ons klopt dat niet.

Er bestaat ook de nogal formele uitdrukking **over and above**. Dit betekent hetzelfde als **in addition to**:

a bonus over and above the basic salary	<i>een bonus boven op het basissalaris</i>
--	--

Zie ook **under**.

action

In het Nederlands wordt het woord *actie* gebruikt voor allerlei dingen die je in het Engels nooit **action** zou noemen: *boycotactie*, *hulpactie*, *kraakactie*, *stiptheidsactie*, *handtekeningactie*, *zoekactie* enzovoort. In het Engels betekent **action** uitsluitend *handeling* of *werking*, of eventueel *actie* in de zin van opwindend vermaak:

we're looking for some action	<i>we zoeken wat actie</i>
where's the action?	<i>waar gebeurt het allemaal?</i>

Andere soorten *acties* heten in het Engels soms **campaigns (a campaign against racism, een actie tegen racisme)**, maar meestal iets heel anders (of helemaal niets):

disaster appeal	<i>hulpactie</i>
takeover/occupation (of a building) by squatters	<i>kraakactie</i>
work-to-rule	<i>stiptheidsactie</i>
petition	<i>handtekeningactie</i>
search	<i>zoekactie</i>
boycott (let op de spelling!)	<i>boycotactie</i>

Engelstaligen zien deze dingen namelijk niet als *acties*, maar als heel verschillende verschijnselen die niet onder één noemer vallen.

actual

Een klassieke ‘false friend’. **Actual** betekent namelijk *nóóit* hetzelfde als *actueel*. In veel Europese talen betekenen de equivalenten van *actueel* hetzelfde als in het Nederlands, maar hier, zoals zo vaak, wijkt het Engels af (zie ook **control**, **eventual**). **Actual** betekent *eigenlijk*, *(daad)werkelijk*, *feitelijk* enzovoort:

the actual meaning is quite different
what’s the actual situation?
actually, that isn’t true

de werkelijke betekenis is heel anders
wat is de daadwerkelijke/feitelijke situatie?
eigenlijk/in feite klopt dat niet

Actueel moet je vertalen met **current** of **present** (in de zin van *tegenwoordig*, *huidig*) of **topical** (in de zin van *op dit moment belangrijk/interessant* – een betekenis die je terugvindt in het woord *actualiteiten*):

what’s the current/present situation?
a very topical issue

wat is de actuele situatie?
een heel actueel thema

acute accent

In het Nederlands kun je woorden beklemtonen door middel van een accent aigu: *wél*, *méér*, *zó*. In het Engels is dat onmogelijk. Accenten worden maar zelden gebruikt en zeker niet om de klemtoon aan te geven. Dingen als:

☞ **it’s réally good**
 ☞ **he díd it**

zijn dus geen goed Engels.

Beklemtoonde woorden kun je eventueel onderstrepen, of in cursief schrijven. Kennelijk begint men ook in het Nederlands de Engelse manier van woorden beklemtonen handig te vinden. Kort geleden heeft een van de grootste banken in Nederland namelijk een serie reclameteksten uitgebracht met de tekst *De bank*, waarin het woord *De* beklemtoond wordt door het in cursief te zetten. Normaal gesproken had je in het Nederlands kunnen volstaan met een accent op de *e*.

Maar dit ter zijde. Het beste is gewoon voor een andere constructie te kiezen waardoor de klemtoon duidelijk wordt. Zo kun je bijvoorbeeld een zin als:

het is zó gemakkelijk

vertalen met:

it’s really convenient
it’s ever so convenient

Zie ook **easy**.

adverbs

1. Oftewel bijwoorden. Voor Nederlanders blijft het tobben met het gebruik van bijwoorden. In de Nederlandse zinnen:

hij zingt heel mooi
een vreselijk stom antwoord

zie je niet aan de vorm van de woorden *mooi* en *vreselijk* dat het bijwoorden zijn en geen bijvoeglijke naamwoorden. Maar stel nu dat wij in het tweede voorbeeld het woord *antwoord* door *vraag* vervangen:

een vreselijk stomme vraag

Nu is *stom* ineens veranderd in *stomme*, terwijl *vreselijk* onveranderd is gebleven. Dat komt doordat de Nederlandse woorden *vraag* en *antwoord* van geslacht verschillen: *de vraag*, maar *het antwoord*. Je zegt dus *een stomme vraag* maar *een stom antwoord*.

Een vreselijke stomme vraag zeg je echter niet – dat zou namelijk betekenen dat de vraag zelf zowel *vreselijk* als *stom* is, en dat is hier niet de bedoeling. *Vreselijk* zegt hier niets over het zelfstandig naamwoord *vraag*, maar wel over het bijvoeglijk naamwoord *stom*: *hoe stom is die vraag? vreselijk stom*. *Vreselijk* is dus een bijwoord.

Dit verschil wordt hier duidelijk door het ontbreken van de uitgang *-e*. Maar een bijvoeglijk naamwoord dat een onzijdig zelfstandig naamwoord (zoals *antwoord*) bepaalt, heeft ook geen uitgang *-e*. Dan is het verschil niet meer zichtbaar. In een uitdrukking als *een vreselijk stom antwoord* zou *vreselijk* dus in principe zowel op *stom* als op *antwoord* kunnen slaan. Dat kun je in het Nederlands niet zomaar zien – dat moet je uit de context opmaken.

In het Engels ligt dat anders. Daar hebben bijvoeglijke naamwoorden geen uitgang, maar vrijwel alle bijwoorden juist wel. Een bijwoord vorm je meestal door **-ly** aan het bijvoeglijk naamwoord toe te voegen. Dat houdt in dat bijwoorden in het Engels (in tegenstelling tot het Nederlands) vrijwel altijd van bijvoeglijke naamwoorden te onderscheiden zijn:

he sings very beautifuly
an awfuly stupid answer
an awfuly stupid question

Als wij hier de uitgang **-ly** weglieten:

an awful stupid answer
an awful stupid question

zou **awful** iets zeggen over het zelfstandig naamwoord **answer** of **question** en niet over het bijvoeglijk naamwoord **stupid**.

Voor Nederlanders blijft dit lastig. Waar Engelse bijwoorden een uitgang (**-ly**) hebben, hebben Nederlandse bijwoorden er juist geen. Verder zegt het ontbreken van de uitgang *-e* op zichzelf niets: *vreselijk* kan een bijwoord zijn, maar ook net zo goed een bijvoeglijk naamwoord bij een

onzijdig zelfstandig naamwoord als *antwoord*. Met andere woorden: in het Nederlands krijg je geen automatisch signaal dat je met een bijwoord te maken hebt.

Erger nog: zelfs wanneer het Nederlands wél een hoorbaar onderscheid maakt tussen bijwoorden en bijvoeglijke naamwoorden, wordt dit onderscheid in de alledaagse spreektaal niet meer consequent gemaakt. Zo moet je in goed Nederlands eigenlijk zeggen:

een heel nieuwe fiets
een ontzettend leuke meid
een ongelooflijk mooie auto

Heel, *ontzettend* en *ongelooflijk* zijn namelijk bijwoorden en hebben daarom geen uitgang. Maar tegenwoordig hoor je steeds meer mensen zeggen:

een hele nieuwe fiets
een ontzettende leuke meid
een ongelooflijke mooie auto

en zelfs dingen als:

een vreselijke stomme vraag

Grammaticaal klopt dit natuurlijk niet: het gaat niet om *een hele fiets*, *een ontzettende meid* of *een ongelooflijke auto*. Toch hoor je dit heel vaak. En dat maakt het extra moeilijk om bijwoorden te herkennen en vervolgens in het Engels goed te gebruiken.

2. Wat is nou precies het verschil tussen een bijvoeglijk naamwoord en een bijwoord?

Een bijvoeglijk naamwoord zegt iets over een zelfstandig naamwoord:

a beautiful day	<i>een mooie dag</i>
an incredible answer	<i>een ongelooflijk antwoord</i>
the expected result	<i>het verwachte resultaat</i>

Een bijwoord zegt iets over een werkwoord:

she sings beautifully	<i>zij zingt mooi</i>
it works perfectly	<i>het werkt perfect</i>

of over een bijvoeglijk naamwoord:

incredibly stupid	<i>ongelooflijk stom</i>
surprisingly difficult	<i>verrassend moeilijk</i>

Soms staat een bijwoord ook 'los' aan het begin van een zin; dan zegt het iets over de hele zin:

normally this doesn't happen	<i>normaal gesproken gebeurt dit niet</i>
suddenly the telephone rang	<i>opeens ging de telefoon</i>

Misschien kun je dit makkelijker begrijpen als je denkt aan het verschil tussen *gewoon* en *gewoonlijk* in het Nederlands. Het woord *gewoon* zegt altijd iets over een zelfstandig naamwoord (en is dus een bijvoeglijk naamwoord):

een gewoon gezin
de gewone man

In dergelijke uitdrukkingen zou je nooit het woord *gewoonlijk* gebruiken. Daartegenover zegt het woord *gewoonlijk* altijd iets over een werkwoord (en is dus een bijwoord):

gewoonlijk eten we later
gewoonlijk gaat hij om vijf uur naar huis

Hier zou je nooit *gewoon* gebruiken. In dit voorbeeld komt de uitgang *-lijk* precies overeen met de Engelse uitgang *-ly*. Helaas is dit ongeveer het enige geval in het Nederlands waarin een bijwoord en een bijvoeglijk naamwoord van vorm verschillen. Maar er is ook een andere manier om het verschil te herkennen:

Meestal geeft een bijvoeglijk naamwoord antwoord op de vraag *wat voor?*, terwijl een bijwoord antwoord geeft op de vraag *hoe?*

Laten wij eerst de bijvoeglijke naamwoorden nemen. Moet je nou zeggen **a beautiful day** (bijvoeglijk naamwoord) of **a beautifully day** (bijwoord)? Antwoord: **a beautiful day** (bijvoeglijk naamwoord) – dit geeft antwoord op de vraag *wat voor een dag is het?* Je kunt onmogelijk vragen: *hoe een dag is het?* en daarom zul je in je antwoord nooit een bijwoord krijgen.

Nog zo'n voorbeeld: zeg je **a strange answer** of **a strangely answer**? Antwoord: **a strange answer** (bijvoeglijk naamwoord) – dit geeft antwoord op de vraag *wat voor een antwoord gaf ze?* Je kunt onmogelijk vragen: *hoe een antwoord gaf ze?* – geen bijwoord dus.

Ten slotte: moet het **the expected result** of **the expectedly result** zijn? Antwoord: **the expected result** – dit geeft antwoord op de vraag *wat voor een resultaat kreeg je?* Je kunt onmogelijk vragen: *hoe een resultaat kreeg je?* en dus gebruik je ook geen bijwoord.

En nu de bijwoorden. Moet je zeggen **she sings beautiful** of **she sings beautifully**? Antwoord: **she sings beautifully** (bijwoord) – dit geeft antwoord op de vraag *hoe zingt ze?* Je kunt onmogelijk vragen: *wat voor zingt ze?*, dus geen bijvoeglijk naamwoord. Wel kun je vragen: *wat voor een lied zingt ze?* en dan krijg je natuurlijk wél een bijvoeglijk naamwoord: **a beautiful song**.

Tweede voorbeeld: **it works perfect** of **it works perfectly**? Antwoord: **it works perfectly** – dit geeft antwoord op de vraag: *hoe werkt het?* Je kunt onmogelijk vragen: *wat voor werkt het?*, dus geen bijvoeglijk naamwoord.

Op dezelfde manier kies je tussen **it was extreme difficult** en **it was extremely difficult**. Je wilt een antwoord op de vraag *hoe moeilijk was het?* Je kunt onmogelijk vragen: *wat voor moeilijk was het?*, dus wordt het een bijwoord: **it was extremely difficult**.

Ten slotte: zeg je **he was awful stupid** of **he was awfully stupid**? Je wilt een antwoord op de vraag *hoe dom was hij?* en je kunt onmogelijk vragen: *wat voor dom was hij?*, dus wordt het weer een bijwoord: **he was awfully stupid**.

Met bijwoorden die ‘los’ aan het begin van een zin staan, zoals **normally** or **suddenly**, ligt het iets anders: ze geven niet echt antwoord op de vraag *hoe?*, maar zelfs hier klinkt een vraag met *hoe?* redelijker dan een vraag met *wat voor?*:

hoe gebeurt het? (normally this doesn't happen)

je kunt onmogelijk vragen: *wat voor gebeurt het?*

hoe ging de telefoon over? (suddenly the telephone rang)

je kunt onmogelijk vragen: *wat voor ging de telefoon over?*

Nog een tip: als er twee ‘bijvoeglijke naamwoorden’ achter elkaar staan, is althans het eerste van de twee vrijwel zeker een bijwoord en moet dus de uitgang **-ly** hebben:

an incredibly stupid answer

een ongelooflijk stom antwoord

a considerably better result

een aanzienlijk beter resultaat

Als de twee woorden aan het einde van een zin staan, zonder zelfstandig naamwoord erna, is het eerste van de twee altijd een bijwoord:

that's incredibly stupid

dat is ongelooflijk stom

this is considerably better

dit is aanzienlijk beter

Soms zijn het zelfs allebei bijwoorden:

the engine runs fairly smoothly²

de motor loopt tamelijk soepel

Als er wel een zelfstandig naamwoord volgt, kun je eventueel te maken hebben met twee bijvoeglijke naamwoorden:

a big old house

een groot oud huis

an important new development

een belangrijke nieuwe ontwikkeling

Hier zeggen beide woorden iets over het zelfstandig naamwoord. Meestal echter is in dergelijke constructies het eerste woord een bijwoord, gevolgd door een bijvoeglijk naamwoord. Bijvoorbeeld:

a surprisingly beautiful book

een verrassend mooi boek

Hier zegt *mooi* iets over het zelfstandig naamwoord *boek* (*wat voor boek is het?* – *een mooi boek*), terwijl *verrassend* iets zegt over het bijvoeglijk naamwoord *mooi* (*hoe mooi is het boek?*)

² Soms klinken twee bijwoorden achter elkaar lelijk, bijvoorbeeld in de zin **I'm fully comprehensively insured**: het herhalen van de uitgang **-ly** is hier niet fraai, zeker met een lang woord als **comprehensively**. In zo'n geval kun je beter voor een andere constructie kiezen, bijvoorbeeld **I've got fully comprehensive insurance**. In het Nederlands zeg je hiervoor overigens *ik ben all-risk verzekerd*, weer zo'n ‘Engelse’ uitdrukking die in het Engels niet bestaat. Voor meer hierover, zie **playback**.

– *verrassend mooi*). Wanneer ‘versterkende’ woorden zoals *ongelofelijk*, *aanzienlijk*, *volstrekt* of *totaal* voor een bijvoeglijk naamwoord staan, zeggen ze altijd iets over het bijvoeglijk naamwoord en niet over een eventueel daaropvolgend zelfstandig naamwoord. Dan moet je in het Engels altijd een bijwoord gebruiken:

incredibly stupid
considerably bigger
totally wrong

Samenstellingen als:

☞ **incredible stupid**
 ☞ **considerable bigger**
 ☞ **total wrong**

zijn dus altijd fout. Een belangrijke uitzondering op deze regel zijn scheldwoorden! Zo krijgen woorden als **damn** en **bloody** nooit de uitgang **-ly** – je zegt dus altijd:

damn stupid
bloody annoying

☞ **Damnly** bestaat niet, en **bloodily** betekent alleen *op een bloedige manier*. Hetzelfde geldt voor allerlei andere krachttermen.

3. Helaas hebben alle regels wel uitzonderingen:

(a) De werkwoorden **to be** en **to become**:

he's stupid (niet: ☞ he's stupidly)	<i>hij is dom</i>
I was tired (niet: ☞ I was tiredly)	<i>ik was moe</i>
the situation's becoming impossible (niet: ☞ the situation's becoming impossibly)	<i>de situatie wordt onmogelijk</i>
he became very angry (niet: ☞ he became very angrily)	<i>hij werd heel kwaad</i>

In het Engels gebruik je vaak ook het werkwoord **to get** in de zin van **to become**. Dan geldt uiteraard dezelfde regel:

the situation's getting impossible	<i>de situatie wordt onmogelijk</i>
he got very angry	<i>hij werd heel kwaad</i>

Hetzelfde geldt ook voor het werkwoord **to turn** als het **to become** betekent:

the weather's turning nasty	<i>het wordt vies weer</i>
she suddenly turned serious	<i>opeens werd zij serieus</i>